

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia piątek, 27 kwietnia 2018 r.

Poz. 2187

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.68.2018 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 25 kwietnia 2018 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 1875 ze zm.),

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XLIX/420/18 Rady Gminy Żyraków z dnia 27 marca 2018 r. w sprawie ograniczenia czasu funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko na terenie Gminy Żyraków.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XLIX/420/18 z dnia 27 marca 2018 r. Rady Gminy Żyraków ograniczyła czas funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko na terenie Gminy Żyraków. Powyższa uchwała została wydana na podstawie upoważnienia zawartego w art. 157 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 519 ze zm.).

Dokonując kontroli zgodności przedmiotowej uchwały z prawem, w pierwszej kolejności wskazać należy, że podjęta została bez należytego uzasadnienia. W jej uzasadnieniu podano jedynie, że podczas imprezy masowej Czadfestiwal w Straszęcinie koncerty trwają od godz. 15.00 do 3.00 w nocy a w odległości 900 m znajduje się szpital psychiatryczny oraz, że corocznie wpływają do Urzędu Gminy skargi mieszkańców na hałas.

Powyższe uzasadnienie nie wyjaśnia należyście, jakimi racjami kierowała się Rada Gminy wprowadzając ograniczenia adresowane do wskazanych w uchwale grup podmiotów prowadzących działalność określonego rodzaju, a także wyłączenia w zakresie imprez organizowanych przez Gminę i jej jednostki organizacyjne. Podkreślenia wymaga, że przepis art. 157 ustawy przyznaje radzie gminy kompetencję do ograniczenia czasu funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko, z zastrzeżeniem, że ograniczenia te nie dotyczą instalacji lub urządzeń znajdujących się w miejscach kultu religijnego (ust. 1 i 2).

Przytoczony przepis nie może być odczytywany w ten sposób, że przyznaje radzie możliwości wprowadzania ograniczeń co do czasu funkcjonowania wszelkich instalacji mogących, czy też emitujących hałas, nawet uciążliwy. Odnosi się on bowiem wyłącznie do instalacji lub urządzeń, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko.

Jakiegokolwiek inne motywy, które nawet obiektywnie uzasadniałyby wprowadzenie ograniczeń, bez względu na ich wagę, nie uprawniają do przekraczania przez radę gminy granic upoważnienia ustawowego do wydawania uchwał w zakresie określonym w art. 157 ust. 1 Prawa ochrony środowiska.

Tymczasem Rada Gminy w żaden sposób nie wykazała, że hałas emitowany przez instalacje oraz urządzenia wyliczone w uchwale faktycznie może negatywnie oddziaływać na środowisko, a tym samym

czy zachodzą przesłanki do podjęcia uchwały w tym zakresie. Niewątpliwie skargi mieszkańców nie mogą stanowić podstawy do stwierdzenia negatywnego oddziaływania hałasu na środowisko. Jak stwierdził NSA w uzasadnieniu wyroku z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn.akt: II OSK 1815/16 „Zwrócić należy bowiem uwagę, że ustawodawca nie upoważnił rady gminy do dowolnej i samowolnej oceny, iż danego typu instalacja bądź urządzenia emituje hałas który negatywnie oddziałuje na środowisko. Rada gminy wprowadzając zatem ograniczenia, o którym mowa w art. 157 § 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, winna wykazać, że hałas emitowany z danej instalacji lub urządzenia faktycznie negatywnie oddziałuje na środowisko. Dopiero bowiem ustalenie, że emitowany hałas z tego typu instalacji lub urządzeń przekracza dopuszczalne granice poziomów hałasu w środowisku, których normy określono z rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, może stanowić podstawę, do wydania przez radę gminy aktu przewidzianego art. 157 ustawy Prawo ochrony środowiska (por. też NSA w wyroku z dnia 2 lutego 2016 r.; II OSK 1355/14)”. Z uzasadnienia uchwały wynika, że Rada Gminy Żyraków nie przeprowadziła stosownych badań (ocen, analiz) wykazujących, iż korzystanie z instalacji i urządzeń określonych w uchwale może - w zakresie hałasu - negatywnie oddziaływać na środowisko, w tym przekraczać dopuszczalne normy. Nie mogą bowiem świadczyć o spełnieniu powyższego wymogu jedynie „skargi mieszkańców gminy”.

Ponadto wykładni przepisu art. 157 ust. 1 należy dokonywać systemowo i mieć na uwadze treść przepisu art. 156, według którego dopuszcza się do używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających na publicznie dostępnych terenach miast, terenach zabudowanych oraz na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, w przypadku okazjonalnych uroczystości oraz uroczystości i imprez związanych z kultem religijnym, imprez sportowych, handlowych, rozrywkowych i innych legalnych zgromadzeń, a także podawania do publicznej wiadomości informacji i komunikatów służących bezpieczeństwu publicznemu.

Tak więc uchwałą rady nie można modyfikować regulacji określonych w ustawie.

Zdaniem organu nadzoru powyższa uchwała wydana została również z istotnym naruszeniem zawartej w art. 32 Konstytucji zasady równości wobec prawa. Nie ma wątpliwości, że uchwała w § 1 i 2 różnicuje sytuację podmiotów prowadzących i organizujących dyskoteki, wieczorki taneczne, koncerty, festyny i festiwale, w ten sposób, że wobec wymienionych kategorii podmiotów wprowadzone zostały ograniczenia co do czasu funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko. Jednak brak jest racjonalnego uzasadnienia dla przyjętych w § 2 uchwały wyłączeń spod zakazu korzystania z urządzeń i używania instalacji, z których hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko w godz. od 23.00 do godz. 9.00 w odniesieniu do lokali, z których hałas nie wydostaje się na zewnątrz budynku oraz imprez organizowanych przez Gminę i jej jednostki organizacyjne. Niewątpliwie brak wskazania na jasne oraz jednoznaczne kryteria dokonanego w uchwale zróżnicowania, nie spełnia warunków wynikających z konstytucyjnej zasady równości wobec prawa, a także stanowi naruszenie zasady proporcjonalności wyinterpretowanej w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego między innymi z zasady demokratycznego państwa prawnego.

Powyższe uwagi prowadzą do wniosku, iż uchwała narusza prawo, co uzasadnia stwierdzenie w części jej nieważności.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, za pośrednictwem Wojewody, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

**z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**

Marcin Zaborniak